

**BIOGRAMY OSÓB ODZNACZONYCH KRZYŻEM WOLNOŚCI I SOLIDARNOŚCI
NA MOCY POSTANOWIENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Z DN. 6 CZERWCA 2016 R.**

Artur Adamski

Pan Artur Adamski był fotografem dokumentującym wydarzenia uliczne w Polsce lat osiemdziesiątych oraz współtwórcą podziemia młodzieżowego na Dolnym Śląsku.

W roku 1982 był współzałożycielem Niezależnej Organizacji Młodzieży Polskiej, w ramach której zajmował się prowadzeniem konspiracyjnej działalności poligraficznej oraz uczestniczył w akcjach ulotkowych. Po przyłączeniu pod koniec 1982 r. konspiracyjnej NOMP do Polskiej Niezależnej Organizacji Młodzieżowej nadal zajmował się organizacją podziemnego punktu poligraficznego, kolportażem prasy podziemnej oraz rozbudową konspiracyjnej biblioteki wydawnictw drugiego obiegu.

Od 1983 r. pan Artur Adamski pełnił funkcję redaktora naczelnego biuletynu PNOM pt.: „Młodzież”, a w 1984 r. rozpoczął współpracę z Niezależnym Zrzeszeniem Studentów i biuletynem studenckim „CDN”.

W latach 1984 - 1990 pan Artur Adamski prowadził działalność opozycyjną w strukturach Solidarności Walczącej. Pełnił funkcję kuriera podziemnych wydawnictw pomiędzy Wrocławiem a Trójmiastem oraz zajmował się drukowaniem prasy podziemnej. W 1986 r. jako współorganizator Niezależnej Oficyny Studenckiej, we własnym mieszkaniu założył drukarnię powielaczową. W 1989 r. został członkiem Rady Oddziału Solidarności Walczącej Dolny Śląsk oraz ostatnim z redaktorów naczelnych tygodnika „Solidarność Dolnośląska”. Ponadto redagował teksty w pismach: „Liczą się Czyny” oraz „Kontra” oraz był współzałożycielem Klubu Myśli Politycznej „Wolni i Solidarni”.

Zbigniew Bieniek

Pan Zbigniew Bieniek od 1978 r. zajmował się kolportażem wydawnictw niezależnych, a od września 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był jednym ze współorganizatorów strajku w Przedsiębiorstwie Budowy Obiektów Użyteczności Publicznej BUDOPOL we Wrocławiu, a następnie aktywnym uczestnikiem akcji ulotkowych, protestacyjnych oraz malowania napisów na murach. Ponadto zajmował się również udzielaniem pomocy rodzinom osób uwięzionych i zwolnionych z pracy.

Na przełomie lat 1981/1982 był jednym ze współzałożycieli Narodowej Organizacji Wyzwoleńczej „Lechia”, wraz z którą wszedł następnie w październiku 1982 r. w skład Solidarności Walczącej. W następnych latach pan Zbigniew Bieniek kontynuował prowadzoną wcześniej podziemną działalność. Kolportował wydawnictwa Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk, drukował i rozpowszechniał pismo „Goniec Polski”, prowadził skrzynkę kontaktową i hurtownię prasy drugiego obiegu. W latach 1984-1985 przewoził prasę i wydawnictwa podziemne do różnych miast Polski, głównie do Łodzi.

W związku z prowadzoną działalnością opozycyjną p. Zbigniew Bieniek był kilkakrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany. W 1987 r. za przechowywanie znacznych ilości

nielegalnych wydawnictw i ulotek został ukarany przez Kolegium do Spraw Wykroczeń grzywną w wysokości 40 tys. zł.

Andrzej Zdzisław Borowiec

Pan Andrzej Borowiec, pracownik Instytutu Fizyki Uniwersytetu Wrocławskiego, od 1976 r. roku zajmował się kolportażem niezależnej prasy. Przed wprowadzeniem stanu wojennego współpracował z redakcją miesięcznika „Biuletynu Dolnośląskiego”.

W latach 1982-1983, wspólnie z żoną, w swoim mieszkaniu, drukował pismo „Z Dnia na Dzień” oraz tygodnik „Solidarność Walcząca”.

Pan Andrzej Borowiec był członkiem – założycielem Solidarności Walczącej, gdzie specjalizował się w wykrywaniu zamontowanych w gniazdkach elektrycznych urządzeń podsłuchowych. Był współodpowiedzialny za funkcjonowanie Agencji Fotograficznej Solidarności Walczącej, która przygotowywała mikrofilmy dla podziemnej prasy, okolicznościowe albumy oraz zdjęcia działaczy podziemia.

W drugiej połowie lat osiemdziesiątych, w ramach działalności w strukturach Solidarności Walczącej, dostarczał podziemne wydawnictwa do Państwowej Fabryki Wagonów Pafawag oraz do Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego we Wrocławiu.

Jerzy Filak

Pan Jerzy Filak był współpracownikiem Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR” oraz jednym z założycieli Studenckiego Komitetu Solidarności we Wrocławiu. Podczas studiów podejmował się rozpowszechniania materiałów sygnowanych przez KOR, w związku z czym był inwigilowany. Po opuszczeniu uczelni pan Jerzy Filak zaangażował w działalność Klubu Samoobrony Społecznej we Wrocławiu. Kolportował pisma i materiały KSS „KOR” oraz SKS na terenie wrocławskich zakładów pracy.

Jako działacz „Solidarności” aktywnie uczestniczył w akcjach ulotkowych, m. in. dotyczących bojkotu wyborów do Sejmu PRL. W związku z prowadzoną działalnością pan Jerzy Filak w latach 1982-1983 oraz 1985-1986 był aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym we Wrocławiu.

Michał Gabryel

Pan Michał Gabryel w latach 1976-1980 był współpracownikiem Komitetu Obrony Robotników oraz Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”. Dodatkowo od 1977 r. wspomagał działalność wrocławskiego SKS, udostępniając swoje mieszkanie na spotkania konspiracyjne i druk. W 1980 r. został członkiem Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego Michał Gabryel brał czynny udział w strajku na Politechnice Wrocławskiej, w związku z tym został zwolniony z pracy. W latach 1981-1982 był bliskim współpracownikiem Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Organizował druk i kolportaż wydawnictw podziemnych, od 1989 r. współpracował na tej płaszczyźnie z wrocławskimi Duszpasterstwami Akademickimi.

W czerwcu 1982 r. Michał Gabryel był jednym ze współzałożycieli Solidarności Walczącej, należał do Rady SW - organu kierowniczego organizacji. W latach 1982-1984 odpowiadał za kontakty zagraniczne SW. Był także organizatorem przerzutu przez granicę

materiałów konspiracyjnych, m. in. opracował technikę ich przemytu wewnątrz aparatów rentgenowskich oraz w elementach konstrukcyjnych samochodów ciężarowych. Z uwagi na prowadzoną działalność opozycyjną był wielokrotnie zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB oraz kilkakrotnie odmawiano mu możliwości wyjazdu zagranicę.

Zofia Maria Karniej

Pani Zofia Karniej po wprowadzeniu stanu wojennego prowadziła kolportaż prasy podziemnej oraz ulotek. Pełniła również funkcję łącznika między różnymi ogniwami podziemnej „Solidarności”.

Z uwagi na prowadzoną działalność Zofia Karniej znajdowała się w ciągłym zainteresowaniu SB, była wielokrotnie rewidowana oraz w 1987 r. dwa razy zatrzymana przez SB. Od 1986 r. publikowała na łamach prasy niezależnej, gdzie informowała m. in. o represjach, którym była poddawana jej rodzina.

Zofia Karniej do końca lat osiemdziesiątych uczestniczyła w kolportażu wydawnictw podziemnych oraz w demonstracjach ulicznych, organizowanych przez NSZZ „Solidarność” i Solidarność Walczącą.

Andrzej Kisielewicz

Pan Andrzej Kisielewicz działalność w NSZZ „Solidarność” rozpoczął w październiku 1980 r.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był uczestnikiem strajku okupacyjnego na Politechnice Wrocławskiej, który został spacyfikowany przez ZOMO. Następnie zajmował się kolportażem własnoręcznie wykonanych ulotek.

Od 1982 r., publikował artykuły w prasie podziemnej. Od czerwca 1982 r. został członkiem Solidarności Walczącej.

Pan Andrzej Kisielewicz w 1983 r. zredagował jeden z numerów „Biuletynu Dolnośląskiego”, od 1983 r. do 1987 r. redagował tygodnik „Solidarność Walcząca”. W latach 1986-1987 był redaktorem wrocławskiego Radia „Solidarność”.

Stanisław Andrzej Klimek

Pan Stanisław Klimek był działaczem NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Geofizyki Morskiej i Lądowej Górnictwa Naftowego „Geofizyka” w Toruniu.

Po przeniesieniu się do Wrocławia w 1983 r. wraz z żoną Elżbietą Klimek włączył się w działalność Agencji Fotograficznej Solidarności Walczącej. W swoim mieszkaniu projektował i wykonywał liczne fotomontaże, które następnie były kolportowane w drugim obiegu wydawniczym w nakładach sięgających 10 tys. egzemplarzy. Duży rozgłos zdobył także współtworzony przez Pana Stanisława Klimka album fotograficzny poświęcony wrocławskim demonstracjom organizowanym w Święto Pracy 1 Maja 1983 r. Publikacja została rozpowszechniona w nakładzie 3 tys. egzemplarzy.

Stanisław Kordasz

Pan Stanisław Kordasz od 1984 r. był członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Politechnice Wrocławskiej, brał udział w akcjach ulotkowych i plakatowych, happeningach Pomarańczowej Alternatywy, a także emitował audycje podziemnego Radia „NZZ” i redagował podziemne pismo „Na Indeksie”. Od 1985 r. współpracował z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk i Solidarnością Walczącą. W latach 1986-1989 prowadził bibliotekę wydawnictw podziemnych mieszczącą się w Duszpasterstwie Akademickim „Wawrzyny” we Wrocławiu. Koordynował sieć kolportażu takich tytułów jak m. in.: „Na Indeksie”, „Gazeta Uliczna”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”. W maju 1988 r. współorganizował strajk studencki na Politechnice Wrocławskiej. We wrześniu 1988 r. został delegatem na III Krajowy Zjazd NZS w Gdańsku.

Jarosław Krotliński

Pan Jarosław Krotliński od chwili wprowadzenia stanu wojennego włączył się w akcje ulotkowe i malowania napisów na murach.

Współuczestniczył w organizacji demonstracji, która miała miejsce w Kłodzku 13 sierpnia 1982 r., brał udział także w manifestacjach na ulicach Wrocławia.

Od 1984 r. działalność Pana Jarosława Krotlińskiego była związana z Solidarnością Walczącą. Podczas wyjazdów zagranicznych do RFN w latach 1984-1986 wypełniał zadania kurierskie. W Monachium kontaktował się z Radiem Wolna Europa. W 1987 r. zaczął kierować działalnością wrocławskich Grup Wykonawczych Solidarności Walczącej. W tym samym roku został członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Uniwersytecie Wrocławskim. W czasie studiów współtworzył Akcję Studencką Solidarności Walczącej i pismo pt. „Kontra”. Brał udział w przerzucie sprzętu poligraficznego z Norwegii do Polski. Podczas strajku na Uniwersytecie Wrocławskim w 1988 r. prowadził nasłuch radiowy na częstotliwościach wykorzystywanych przez funkcjonariuszy SB.

W latach 1988-1989 współorganizator kilku demonstracji we Wrocławiu.

Aleksandra Danuta Kutowska

Pani Aleksandra Kutowska, działalność opozycyjną rozpoczęła po wprowadzeniu stanu wojennego.

W 1982 r. podczas studiów na Politechnice Wrocławskiej współpracowała z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Pełniła funkcję łączniczki oraz przechowywała i dostarczała podziemne wydawnictwa.

Od połowy 1982 r. zaczęła działać w Solidarności Walczącej. Dobra znajomość języków obcych pozwalała Pani Aleksandrze Kutowskiej na utrzymywanie kontaktów z cudzoziemcami wspierającymi działalność opozycji. Przekazywała im podziemne materiały prasowe i fotograficzne, dzięki którym zagraniczna prasa była informowana o sytuacji w Polsce. W ramach swojej działalności zagranicznej współpracowała z Biurem Informacyjnym Solidarności w Amsterdamie. Praca w tzw. pionie współpracy z zagranicą Solidarności Walczącej skupiała się na obsłudze kanału przerzutowego z Holandii do Polski, którym transportowano m. in. sprzęt poligraficzny, elektronikę i podziemne wydawnictwa. Otrzymane z zagranicy materiały były składowane w prywatnym mieszkaniu pani Aleksandry Kutowskiej, które do 1989 r. było częstym miejscem spotkań działaczy podziemia.

Pani Aleksandra Kutowska współuczestniczyła także w przygotowywaniu druku podziemnego pisma „Replika”.

Helena Lazarowicz

Pani Helena Lazarowicz związana była z opozycją od 1979 r. W udostępnianym przez nią mieszkaniu drukowano pisma niezależne – m.in. „Biuletyn Dolnośląski”. W lutym i marcu 1980 r. działała w Obywatelskim Komitecie Wyborców we Wrocławiu. Była również drukarzem małej poligrafii Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” we Wrocławiu i Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Współpracowała z redakcją „Biuletynu Dolnośląskiego” i kolportowała wydawnictwa niezależne.

Po wprowadzeniu stanu wojennego została współpracownikiem Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Do maja 1982 r. była maszynistką w redakcji pisma „Z Dnia na Dzień”, następnie „Solidarności Walczącej” i „Biuletynu Dolnośląskiego”. Od czerwca do września 1982 r. współpracowała z Radiem „Solidarność Walcząca”.

Romuald Adam Lazarowicz

Pan Romuald Adam Lazarowicz był aktywnym działaczem opozycyjnym we Wrocławiu. Od 1978 r. zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych. Współpracował ze Studenckim Komitetem Solidarności we Wrocławiu, z Klubem Samoobrony Społecznej we Wrocławiu. W latach 1979 - 1990 jako współredaktor i autor związany był z „Biuletynem Dolnośląskim”. W 1980 roku wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Był współpracownikiem wrocławskiego Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”, następnie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk.

W podziemiu prowadził aktywną działalność publicystyczną i wydawniczą. Redagował gazetę plakatową „Nasze Słowo” oraz podziemne pismo „Z Dnia na Dzień”. Uczestniczył w tworzeniu Radia „Solidarność Walcząca”.

Jerzy Zenon Lipiński

Pan Jerzy Zenon Lipiński od maja 1981 r. był etatowym pracownikiem Zarządu Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Górniczych „Lubin” w Lubinie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, pan Jerzy Lipiński był jednym ze współorganizatorów strajku w ZG „Lubin”. Z tego powodu w grudniu 1981 r. został aresztowany. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Legnicy skazano go na 3 miesiące pozbawienia wolności. Zakład Karny we Wrocławiu pan Jerzy Lipiński opuścił w marcu 1982 r. Wkrótce po wyjściu na wolność pan Jerzy Lipiński rozpoczął działalność w „Solidarności Walczącej”. Prowadził kolportaż wydawnictw podziemnych, m.in. „Z Dnia na Dzień”, „Solidarności Walczącej”, „Tygodnika Mazowsze” oraz „Solidarności Dolnośląskiej”. Organizował również pomoc dla osób represjonowanych i ich rodzin.

Hanna Maria Łukowska – Karniej

Pani Hanna Maria Łukowska – Karniej od 1979 r. prowadziła tajną bibliotekę wydawnictw niezależnych. Od 1980 r., jako członkini NSZZ „Solidarność”, kolportowała „Biuletyn Dolnośląski”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego udzieliła schronienia ukrywającemu się Kornelowi Morawieckiemu, w wyniku czego jej mieszkanie stało się miejscem utworzenia struktury poligraficznej i kolportażowej podziemnego Regionalnego Komitetu Strajkowego „Solidarność” Dolny Śląsk oraz siedzibą redakcji pisma „Z Dnia na Dzień”. W 1982 r. pani Hanna Łukowska - Karniej była jednym z głównych organizatorów struktur Solidarności Walczącej, została członkiem Rady oraz Komitetu Wykonawczego tej organizacji. Pełniła także funkcję łączniczki Kornela Morawieckiego. W 1983 r. była zatrzymana i przesłuchana w związku ze śledztwem prowadzonym przeciwko redaktorom i drukarzom podziemnego pisma „Wiadomości Bieżące”. W 1984 r. pani Hanna Łukowska – Karniej była poszukiwana listem gończym, w związku z czym musiała pozostawać w ukryciu. Do 1988 r. była kilkakrotnie aresztowana i przetrzymywana w Aresztach w Warszawie i Wrocławiu.

Albert Łyjak

Pan Albert Łyjak od 1981 r. należał do NSZZ „Solidarność”. Jako pracownik Zakładów Zmechanizowanego Sprzętu Domowego Predom-Polar we Wrocławiu brał udział w drukowaniu i kolportowaniu nielegalnych ulotek i wydawnictw. W 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Zakładzie Karnym w Nysie.

Po zwolnieniu z internowania rozpoczął działalność w Solidarności Walczącej. Angażował się w drukowanie i rozpowszechnianie niezależnych wydawnictw takich jak: „Biuletyn Dolnośląski” i „Solidarność Walcząca” oraz innych pism drugiego obiegu. W latach 1981-1989 pan Albert Łyjak był poddawany represjom, nękania go częstymi rewizjami, był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany.

Zofia Franciszka Maciejewska

Pani Zofia Franciszka Maciejewska, od 1980 r. należała do NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego pani Zofia Maciejewska współtworzyła strukturę wydawniczą Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Od 1982 r. zaangażowała się w tworzenie i działalność Solidarności Walczącej, sprawowała kontrolę nad sekcją poligraficzną organizacji, a także była jedną z głównych osób odpowiedzialnych za sieć kolportażu na terenie Wrocławia. W latach 1982-1984 pani Zofia Maciejewska brała również udział w tworzeniu Agencji Informacyjnej Solidarności Walczącej oraz Radia „Solidarność Walcząca”.

W 1984 r. za druk opozycyjnych wydawnictw, została zatrzymana i osadzona w Zakładzie Karnym we Wrocławiu, następnie w Zakładzie Karnym w Krzyżanówcu. W toku długotrwałego śledztwa Zofia Maciejewska wielokrotnie była przesłuchiwana, poddawana rewizjom, a po zwolnieniu z aresztu nadal nękana, m.in. poprzez zatrzymania na 48 godzin.

W latach 1986-1989 Pani Zofia Maciejewska kontynuowała nielegalną działalność opozycyjną, w następstwie której poddawana była inwigilacji ze strony funkcjonariuszy SB.

Mariusz Roman Mieszkalski

Pan Mariusz Roman Mieszkalski działalność opozycyjną rozpoczął po wprowadzeniu stanu wojennego. Od 1983 r. był współpracownikiem Tajnej Komisji Zakładowej „Solidarność” w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym we Wrocławiu, a następnie współpracownikiem Solidarności Walczącej.

W 1983 r. został jednym z głównych drukarzy siatki poligraficznej, kierowanej przez Barbarę Sarapuk. Zajmował się powielaniem wielu tytułów prasy, m.in. podziemnego pisma „Świt”. W 1984 r. uruchomił własną drukarnię i organizował kształcenie kolejnych zespołów drukarzy. Do końca 1984 r. zorganizował sześć struktur podziemnych drukarni, służących Solidarności Walczącej, Regionalnemu Komitetowi Strajkowemu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk i organizacjom młodzieżowym.

Od 1984 r. działał w Młodzieżowym Ruchu Oporu Solidarność, został głównym drukarzem i kolporterem pism „Wolna Polska” i „Solidarność Młodzieży”. Od 1986 r. współpracował z Duszpasterstwem Akademickim, a od 1987 r. był współorganizatorem obozów szkoleniowych dla młodzieży działającej w podziemiu. W maju 1988 r. pomagał w wydawaniu podziemnego „Informatora Strajkowego”.

Hanna Elżbieta Nowik

Pani Hanna Elżbieta Nowik w okresie od 1982 r. do 1985 r. wraz z mężem Tomaszem tworzyła Agencję Fotograficzną Solidarności Walczącej. Głównym zadaniem agencji było mikrofilmowanie prasy podziemnej w celu przekazania dokumentacji za granicę.

Pani Hanna Nowik wraz z mężem Tomaszem organizowała i wykonywała prace związane z funkcjonowaniem agencji fotograficznej, w zakresie zaopatrzenia w sprzęt i materiały, odczynniki chemiczne i inne. Brała udział w przygotowywaniu i wydawaniu zdjęć stemplowanych pieczętą ze znakiem Agencji Fotograficznej Solidarności Walczącej. Wydane zostało między innymi zdjęcie Lecha Wałęsy z okazji przyznania mu Nagrody Nobla oraz słynne zdjęcie z Janem Pawłem II, Lechem Wałęsą i Czesławem Miłoszem, z dopiskiem: Wiara, Nadzieja, Miłość. Pani Hanna Nowik wraz z mężem wydała w nakładzie 3 tys. sztuk album z demonstracji z dnia 01 maja 1983 r. we Wrocławiu.

Tomasz Nowik

Pan Tomasz Nowik w okresie od 1982 r. do 1985 r. wraz z żoną Hanną tworzył Agencję Fotograficzną Solidarności Walczącej. Głównym zadaniem agencji było mikrofilmowanie prasy podziemnej w celu przekazania dokumentacji za granicę.

Pan Tomasz Nowik wraz z żoną Hanną organizował i wykonywał prace związane z funkcjonowaniem agencji fotograficznej, w zakresie zaopatrzenia w sprzęt i materiały, odczynniki chemiczne i inne. Brał udział w przygotowywaniu i wydawaniu zdjęć stemplowanych pieczętą ze znakiem Agencji Fotograficznej Solidarności Walczącej. Wydane zostało między innymi zdjęcie Lecha Wałęsy z okazji przyznania mu Nagrody Nobla oraz słynne zdjęcie z Janem Pawłem II, Lechem Wałęsą i Czesławem Miłoszem, z dopiskiem: Wiara, Nadzieja, Miłość. Pan Tomasz Nowik wraz z żoną wydał w nakładzie 3 tys. sztuk album z demonstracji z dnia 1 maja 1983 r. we Wrocławiu.

Zbigniew Antoni Oziewicz

Pan Zbigniew Antoni Oziewicz od września 1980 roku był działaczem NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był uczestnikiem akcji ulotkowych, współtwórcą Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Zainicjował akcję pomocy finansowej rodzinom osób internowanych. W 1982 r. zaangażował się w tworzenie podziemnych struktur Solidarności Walczącej, był członkiem Rady Politycznej oraz redagował pismo „Solidarność Walcząca”. W październiku roku został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Grodkowie. Po zwolnieniu kontynuował nielegalną działalność opozycyjną. Kolportował niezależną prasę, brał udział w tworzeniu struktur Solidarności Walczącej w wielu miastach Polski, był autorem tekstów publikowanych w „Biuletynie Dolnośląskim” oraz współtwórcą audycji Radia „Solidarność Walcząca”.

W 1984 r. pan Zbigniew Oziewicz został ponownie zatrzymany i tymczasowo aresztowany w Areszcie Śledczym we Wrocławiu. Ze względu na nielegalną działalność m.in. w podziemnych strukturach Solidarności Walczącej, Zbigniew Oziewicz wielokrotnie poddawany był represjom. Był zatrzymywany, przesłuchiwany i poddawany rewizjom. W latach 1984-1988 został objęty zakazem wyjazdu zagranicę.

Maria Peisert-Kisielewicz

Pani Maria Peisert-Kisielewicz w 1977 r., jako studentka filozofii na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, uczestniczyła w zebraniu założycielskim warszawskiego Studenckiego Komitetu Solidarności. Od 1977 r. publikowała artykuły w niezależnym piśmie „Głos” oraz kolportowała podziemne wydawnictwa. Była również współorganizatorką Mszy św. w intencji Stanisława Pyjasa w Katedrze św. Jana Chrzciciela w Warszawie.

W 1982 r. Pani Maria Kisielewicz została internowana. W trakcie pobytu w Ośrodku Odosobnienia w Gołdapi wykonywała internowanym osobom zdjęcia, które następnie publikowane były przez zagraniczną prasę.

Pani Maria Peisert-Kisielewicz w 1983 r. zredagowała jeden z numerów „Biuletynu Dolnośląskiego”, od 1983 r. do 1987 r. redagowała tygodnik „Solidarność Walcząca”. W latach 1986-1987 była redaktorem wrocławskiego Radia „Solidarność”.

Jacek Andrzej Podlejski

Pan Jacek Andrzej Podlejski został członkiem NSZZ „Solidarność” we wrześniu 1980 r. Kolportował prasę niezależną m.in. „Solidarność Dolnośląska”, „Biuletyn Dolnośląski”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował kolportaż. Uczestniczył też w akcjach plakatowych, manifestacjach i wiecach na ulicach Wrocławia. W 1984 r. został członkiem Solidarności Walczącej. Zajmował się kolportażem, a wraz z żoną Janiną prowadził w swoim mieszkaniu, jeden z ważniejszych składów wydawnictw niezależnych.

Małgorzata Suszyńska

Pani Małgorzata Suszyńska działała w NSZZ „Solidarność” od września 1980 r.

Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestniczyła w strajku na Politechnice Wrocławskiej. Brała udział w drukowaniu i rozpowszechnianiu prasy podziemnej na terenie

Dolnego Śląska. Uczestniczyła w licznych manifestacjach. W czerwcu 1982 r. została dotkliwie pobita przez ZOMO. Od samego początku działała w Solidarności Walczącej. Współtworzyła i redagowała pismo "Replika". W domu rodzinnym pani Małgorzaty Suszyńskiej, który był miejscem druku i punktem kolportażu, w latach 1984-88 funkcjonariusze SB przeprowadzali liczne rewizje.

Kazimierz Suszyński

Pan Kazimierz Suszyński od 1979 r. był współpracownikiem Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”. Pisał artykuły w „Biuletynie Dolnośląskim”, organizował druk i kolportaż wydawnictw niezależnych. Od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”.

W dniu 14 XII 1981 r. został zatrzymany, pobity i internowany w Ośrodku Odosobnienia w Zakładzie Karnym w Nysie. Po opuszczeniu zakładu internowania, pan Kazimierz Suszyński wspierał kolportaż i zaangażował się w rozpoznawanie metod pracy SB. Od drugiej połowy 1982 r. wspomagał strukturę kontrwywiadu Solidarności Walczącej prowadząc obserwację i weryfikując nasłuchy częstotliwości radiowych wykorzystywanych przez SB. Zlokalizował zakonspirowane lokale operacyjne SB i WSW. Sporządzał analizy oraz wykazy funkcjonariuszy i ich pojazdów.

Wojciech Eugeniusz Winciorek

Pan Wojciech Eugeniusz Winciorek w latach 1977-1980 był współpracownikiem Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR” i Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Uczestniczył w licznych akcjach ulotkowych i plakatowych. W latach 1977-1980 zajmował się kolportażem i drukiem niezależnych pism takich jak „Robotnik”, „Biuletyn Informacyjny” KSS „KOR”, „Opinia”, „Interrum”, „Podaj Dalej”, „Biuletyn Dolnośląski”.

Od roku 1982 r. był działaczem Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk odpowiedzialnym za kontakty z podziemnym NZS. W 1985 r. został zaprzysiężonym członkiem Solidarności Walczącej, kierującym Biurem Zagranicznym. W latach 1982-1989 r. był współpracownikiem redakcji podziemnego pisma „Replika”.

Edward Wóltański

Pan Edward Wóltański od 1978 r. był zaangażowany w kolportaż pisma „Robotnik” wydawanego przez Komitet Samoobrony Społecznej „KOR”.

Od 1980 r. był członkiem Zakładowej Komisji Robotniczej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Górniczych „Rudna” w Polkowicach.

Po wybuchu stanu wojennego, jako członek Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego, współorganizował strajk w kopalni ZG „Rudna”, w wyniku czego był zmuszony ukrywać się.

W grudniu 1981 r. Pan Edward Wóltański został aresztowany, w lutym 1982 r. Sąd Wojewódzki w Legnicy skazał go na półtora roku więzienia, w zawieszeniu na trzy lata. Edward Wóltański kontynuował działalność w strukturach podziemnej „Solidarności”, w związku z czym od sierpnia 1982 r. do grudnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Nysie, Strzelinie i Grodkowie. Po wyjściu na wolność pan Edward Wóltański organizował pomoc dla rodzin osób represjonowanych.

Od 1982 r. zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych, takich jak m.in.: „Tygodnik Mazowsze”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, założył bibliotekę wydawnictw podziemnych, powiełał odbitki zdjęć przedstawiających m.in. Zbrodnię Lubińską.

Od 1982 r. tworzył struktury Solidarności Walczącej w Zagłębiu Miedziowym, reprezentował Zagłębie Miedziowe w Arcybiskupim Komitecie Charytatywnym we Wrocławiu, przewodniczył Duszpasterstwu Ludzi Pracy przy parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego. W latach 1987-1989 był redaktorem, autorem i wydawcą „Gazety Lubińskiej”.

Antoni Wysocki

Pan Antoni Wysocki od 1975 r. pracował w Przedsiębiorstwie Transportu Samochodowego Łączność w Legnicy jako kierowca. W 1976 r. zwolniono go z pracy za wystąpienie przeciwko komunistycznym władzom.

W sierpniu 1980 r. zaangażował się w organizację strajku w Zakładzie Transportu KGHM w Lubinie - baza w Polkowicach. Był przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Pan Antoni Wysocki w latach 1981-1989 był członkiem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” i współpracownikiem Solidarności Walczącej. Kolportował wydawnictwa podziemne m.in. „Zagłębie Miedziowe”, „Gazeta Lubińska”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”. W 1982 r. ponownie został zwolniony z pracy ze względu na działalność opozycyjną.

Od 1983 r. aktywnie współpracował z Duszpasterstwem Ludzi Pracy w Lubinie, organizował manifestacje upamiętniające Zbrodnię Lubińską. Ponadto, w 1988 roku był założycielem, a od 1989 przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” PKS Lubin i przewodniczącym Komisji Zakładowej. Poza tym pan Antoni Wysocki od 1989 r. był również inicjatorem powstawania Komitetów Organizacyjnych NSZZ „Solidarność” w innych zakładach pracy na terenie Lubina, a także aktywnym działaczem Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Lubinie.

Krzysztof Zwierz

Pan Krzysztof Zwierz w 1981 r. był pracownikiem Okręgowego Urzędu Przewozu Poczty we Wrocławiu. Po wprowadzeniu stanu wojennego przebywał służbowo w Gdańsku, gdzie w uczestniczył w manifestacji, w trakcie której doszło do starć demonstrantów z jednostkami ZOMO. Po powrocie do Wrocławia, związany był głównie ze środowiskiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów, strukturą Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk oraz współpracował z Narodową Organizacją Wyzwoleńczą „Lechia”. Uczestniczył w różnych formach protestu, organizując m. in. akcje napisów na murach, kolportując podziemne ulotki oraz rozwieszając transparenty.

Od czerwca 1982 r. był członkiem Solidarności Walczącej, drukował podziemne wydawnictwa, organizował szkolenia dla drukarzy oraz odpowiadał za kontakty ze strukturami organizacji w Gdańsku i Katowicach. Koordynował działalność młodzieżowej grupy wykonawczej Solidarności Walczącej. W 1986 r. był współzałożycielem Niezależnej Oficyny Studenckiej. W latach 1986-1987 dysponował samochodem należącym do Solidarności Walczącej, którym przewoził duże ilości materiałów poligraficznych oraz wydawnictw.

Pośmiertnie:

Antoni Ferenc

Pan Antoni Ferenc aktywnie uczestniczył w działalności opozycyjnej na terenie Wrocławia, głównie w akcjach ulotkowych, malowania napisów na murach, był również współorganizatorem wielu strajków. Od 1979 r. zajmował się kolportażem wydawnictw niezależnych, m. in. „Robotnika”, „Podaj Dalej” i „Biuletynu Dolnośląskiego”.

W 1980 r. został członkiem NSZZ „Solidarność”. W tym samym roku zaczął budować struktury związkowe w Przedsiębiorstwie Budowy Obiektów Użyteczności Publicznej BUDOPOL we Wrocławiu.

Pan Antoni Ferenc był także jednym z twórców Narodowej Organizacji Wyzwoleńczej „Lechia”, a w 1982 r. został członkiem redakcji i drukarzem podziemnego pisma „Goniec Polski”, wydawanego przez tę organizację. W tym samym czasie doprowadził do połączenia NOW „Lechia” z Solidarnością Walczącą, której został członkiem. Należał do Komitetu Wykonawczego Solidarności Walczącej, stworzył kilka autonomicznych siatek drukarsko-kolportażowych oraz prowadził wiele szkoleń z zasad konspiracji.

Krzysztof Gulbinowicz

Pan Krzysztof Gulbinowicz od lat siedemdziesiątych podejmował się druku wydawnictw niezależnych SKS we Wrocławiu, Klubu Samoobrony Społecznej we Wrocławiu. Był współpracownikiem i redaktorem m. in. takich pism jak: „Dziś i Pojutrze”, „Dokąd idziesz?”, „Pytania”, „Ogniwo”, „Sumienie”, „Obecność”, „Zero”, „Z Dnia na Dzień”, czy „Solidarności Walczącej”. Zajmował się również wydawaniem druków ulotnych, był współorganizatorem kolportażu i kolporterem na Dolnym Śląsku wydawnictw niezależnych, m. in. „Biuletynu Informacyjnego”, czy „Robotnika Wybrzeża”. W związku ze swoją działalnością opozycyjną był pod ciągłą obserwacją SB.

Pan Krzysztof Gulbinowicz od 1980 r. prowadził szkolenia z zakresu poligrafii dla działaczy NSZZ „Solidarność” w ich zakładach pracy.

Po 13 grudnia 1981 r. był również założycielem i organizatorem jednej z pierwszych podziemnych drukarni oraz współorganizatorem poligrafii Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk, Ruchu Wolność i Pokój, Solidarności Walczącej oraz Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

W latach 1982-1983 współpracował z Niezależną Agencją Fotograficzną Dementi we Wrocławiu. W okresie 1982-1990 był członkiem Solidarności Walczącej.